

ВІДРОДИМО СЕЛО РАЗОМ!

СТОР. 12

«СВОБОДА» ЗАХИСТИТЬ ВАС

СТОР. 4

**НАШ КОЛЕГА
ОЛЕКСАНДР ВИГОВСЬКИЙ -**

СТОР. 3

ЗБИРАЧ СУЧАСНИХ ЛЕГЕНД

ЯКЩО МИ «БУДУЄМО НОВУ КРАЇНУ»...

...ТО МОЖЕ ВАРТО РОЗПОЧАТИ З ФУНДАМЕНТУ ЗАКОННОСТІ Й ПОРЯДКУ - УКРАЇНСЬКОГО МВС? НАШ «ПЕРЕКОШЕНИЙ» ПРАВООХОРОННИЙ ОРГАН СТО РОКІВ ПОСПІЛЬ СТОІТЬ НЕПОТРІБНОЮ «ПАТИЧКОЮ» НА ОЧАХ НЕВДОВОЛЕНОГО СУСПІЛЬСТВА, ВИКОНУЮЧИ ЯКІ ЗАВГОДНО ФУНКЦІЇ, ОКРІМ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ ТА ПРАВОПОРУШЕННЯМИ.

Звісно, «караючий меч», який найчастіше використовують проти добропорядного населення в політичних розбірках, «косить» співгромадян у відділках наче пожухлий силос (28 смертей лише поточного року), відрізає голови журналістам, але не в змозі впоратися навіть із корупцією у власних рядах. Отже, не додає ані оптимізму, ані віри в успіх грандіозних перетворень в Україні. І тут нам міг би прислужитися досвід гарячої сусідньої Грузії, де лише кілька років тому бандитам ставили монументи, а кримінальні авторитети мали більший вплив, ніж керівні особи держави.

Після «революції троянд» ситуація в маленькій південній країні радикально змінилася. Там у кілька разів скоротилася злочинність. Грузини наважились проголосити політику так званої «нульової толерантності злочинності». «Те, що матері спокійно відпускають дітей у двір, школу, що нині непотрібно замикають автомобілі, а в місті вже не викрадають по 50 машин на добу, є заслугою нашої поліції», - наголошує президент Саакашвілі.

Після реорганізації складу МВС Грузії об'єдналися департамент звичайної та військової контррозвідки, антитерористичний центр, департамент конституційної безпеки (економічна безпека, боротьба з екстремізмом та корупцією), інформаційно-аналітичний департамент. Грізну силу має спеціальний оперативний департамент (СОД), який поєднав у собі функції поліції та спецслужби. Крім того, функціонує центр спеціальних операцій на базі спецназу колишніх МДБ і МВС Грузії, головне управління з особливих доручень, сформоване із внутрішніх військ. Лише департамент кримінальної поліції зберіг всі свої колишні функції. Він кардинально оздоровився за рахунок молодих кадрів, однак зберіг кістяк старих і досвідчених криміналістів-пошуковців.

Візитівкою грузинських правоохоронців є департамент патрульної поліції. Він замінив собою скнар-даїшників і наразі підтримує зразковий порядок на дорогах, патрулює автомагістралі й вулиці, має право здійснювати оперативно-пошукову діяльність у повному обсязі. Міністерство також охоплює слідчий і оперативно-технічний департаменти та генеральну інспекцію. Остання наводить жах на «перевертнів у погонах». З чуток - вона наспигувала

жучками і відеокамерами не тільки службові кабінети, а й відділкові поліцейські туалети.

Крім того, до структури МВС входять департамент з управління надзвичайними ситуаціями (аналог МЧС) і агентство спеціального урядового зв'язку та інформації. Малопомітна, але грошовита структура - охоронна поліція (аналог позавідомчої охорони). Без її послуг не обходиться жодне державне відомство чи бізнес-структура. Сучасна Грузія взагалі не шкодує грошей на утримання свого МВС. Звичайний поліцейський, наприклад, отримує більш як 400 доларів. Поліціанти зразково екіпіровані й добре озброєні. Їхній службовий транспорт і приміщення наближені до поліцейських стандартів США, які й профінансували реорганізацію правоохоронної системи Грузії, доповнивши її своїми правилами та напрацюваннями.

Характерно, що опитування населення демонструють високий рівень довіри до національної поліції. Протягом п'яти років після реформи МВС в Грузії ліквідували організовану злочинність. Найбільш одіозних кримінальних авторитетів запроторили до в'язниць, інших вигнали «до бісової мами» за межі республіки (чи не в Україну, часом?). Тепер МВС являє собою приклад ефективності грузинських реформ останнього часу. Прості громадяни маленької країни в захваті від того, що життя нарешті стало безпечним, діти спокійно ходять вулицями, а до квартир не вдираються «відморозки» з ножами та пістолетами. Чим не приклад для наслідування дорогою «Від стабільності до процвітання»?

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГІПУ»

Ідея програми - змусити людей нарешті думати, аналізувати, не брати на віру все те лайно, яким записують наші невиважені голови різнокаліберні медіа-технологі. «Скептик» не вражає революційною масштабністю, проте режисери вирішують поставлене завдання вміло, всіма доступними технічними засобами.

Ведучий з'являється у трьох антуражах: офісному кабінеті, на вулиці, в лабораторії. Іноді його привабливий «бондівський» образ розквітчують скромними спецефектами: то він «заблимає» новорічною ялинкою, то раптом заговорить у прискореному робототемпі, то несподівано «зануриться» у прозорий капсулу до підземної лабораторії, де на нього чекає своєрідна голова професора Дуеля в жіночому варіанті - симпатична віртуальна Емма. До неї скептик звертається, як до істини в останній інстанції. Натомість вона видає енциклопедичну довідкову інформацію літературною українською мовою. Таким чином, напевно, автори намагалися «виловити» потенційних прихильників у всіх кутках різномовної України (ведучий розмовляє російською).

Щодо скептики, блондинистого Олександра Тесленка, то його появу на телебаченні можна назвати яскравим дебютом талановитого аматора (за основною професією він нібито лікар). Усміхнений, коротко підстрижений, вишукано вдягнений. Має грайливий погляд з прищуром. За кожним його висновком - сарказм і, що дуже важливо, самоіронія з певною ноткою кокетливого дилетанства. Мовляв, може я і не Ейнштейн, але й ви до нього не дотягуєте.

Переходячи до головного - змісту програми - треба віддати належне сценарістам, які провели безліч безсонних ночей у пошуках тем, цифр, аргументів і фактів. І все тільки для того, щоб красень-ведучий міг переконливо заявити: «Я в усьому сумніваюся. Я можу помилятися, але я ставлю питання. Багато питань». І, оголосивши суб'єктивну позицію та завбачливо вибачившись за ймовірні помилки, рубає з плеча, б'є навідріт, незважаючи на обличчя та не переймаючись наслідками. Від Тесленка перепадає одіозному астрологу Глобі, телецілителю-звабнику Малахову, православній церкві,

РОЗУМНІ ЗОБОВ'ЯЗАНІ СУМНІВАТИСЯ

» НА ТЛІ ЦІНІЧНОГО ТЕЛЕПРАКОбІССЯ З БИТВАМИ ЧАКЛУНІВ ТА ЕКСТРАСЕНСІВ, ГАДАННЯМИ НА ЕФІРНИЙ ГУЩІ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ОБДУРИТИ НАС, СІРИХ ТА УБОГИХ, І НАЖИТИСЯ НА ЛЮДСЬКИХ БІДАХ, «СКЕПТИК» НА К1 ЯВЛЯЄ СОБОЮ ПРИКЛАД АДЕКВАТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЧИСЛЕНИХ МАХІНАТОРІВ НА ТБ.

Папі Римському, Санта-Клаусу і самому Господу Богу, якщо на те буде його воля.

Прем'єрна програма в лютому не викликала особливого ажіотажу у глядача. Рейтинги не дотягували навіть до середнього рівня. Але вже за кілька місяців ставлення загалом до передачі змінилося. У неї з'явилися вірні прихильники й симпатичні, особливо в мегаполісах та старих історичних містах. На нашу газетну думку «Скептик» - найвдаліший проєкт 2010 року, який позитивно вирізняється серед інших «продуктів» традиційного «меню» українських телеканалів. Проте читач має право з нами не погодитись, «в усьому сумніватися», ставити запитання, багато запитань». Для цього варто хоч раз подивитися «Скептика» на К1. А раптом ми вам не збрехали?

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕЙДЕРСЬКА АТАКА НА РЕДАКЦІЮ «ГІПУ»

МИ ТАКИ ДОЧЕКАЛИСЯ ЧАСІВ, КОЛИ РЕЙДЕРИ ЗВЕРНУЛИ УВАГУ НЕ НА ЧЕРГОВИЙ ЗАВОД, ФАБРИКУ ЧИ ЦЕНТРАЛЬНИЙ БАЗАР, А НА СКРОМНУ РЕДАКЦІЮ ЗВИЧАЙНОЇ ГАЗЕТИ «ГОВОРІТЬ І ПОКАЗУЄ УКРАЇНА».

Цього понеділка (25 жовтня) працівники редакції, як завжди, прийшли до свого приміщення на вулиці Пушкінській 21-а, щоб ударно попрацювати над випуском 43-го номера рідного часопису. У під'їзд газетарі потрапили, а от перед офісом збентежено скупчилися в маленьку здивовану отару. Як виявилось, замки у броньованих дверях хтось безжалюбно замінив на нові, не залишивши нам шансів потрапити всередину.

Спочатку ми намагалися «по-доброму» домовитись із залізними дверима, тикали у отвір старі ключі, просилися, молилися, билися головами і навіть промовляли до них

«чарівне» слово «будь ласка». Не допомогло! Тоді, не знайшовши іншого рішення, викликали на підмогу міліціантів, аби ті порадили нам, сіромахам, як зарадити горю і чим заспокоїти серце. Правоохоронці прибули справжнім «парадом-але» (у кількості п'яти погононосних осіб), хіба що без прапора й барабанного дробу. Походили, подивились, порозпитували і... закурили.

Курили довго, кілька годин поспіль, поки не дізналися, що наше приміщення нібито вже й не наше. Наче десь там, у тіні, з'явився новий господар - потужний і впливовий. Міліція хутко випарувалася з місця пригоди, натомість «намалювалися» телевізійники, які примчали підтримати «братів по цеху». З великими труднощами, з запізненням на п'ять годин нам таки вдалося потрапити до рідного приміщення. Проте справжня «катавасія» тільки розпочиналася.

Виявилось, що непрохані гості (читайте рейдери) зламали два наявні редакційні сейфи, зіпсували головний комп'ютер і пошкодили інформаційні блоки на інших, нищпорили по за-

кутках, вишукуючи діаманти, золото, срібло і дріб'язок на остачу. Знайшли чи ні - наразі невідомо. Проте безстрокового договору оренди приміщення за символічну платню точно не знайшли. Якби відшукали й знищили, то вже не ховали б обличчя від телекамер, і не тикали від міліцейських «парадів» внутрішніми дверима. А так - зась. Законність захоплення приміщення при наявності безстрокового договору потрібно доводити довго й марудно. Доведуть - не доведуть - юридичне питання скорого майбутнього, проте кровіці нашої вони попили «під зав'язку». Звісно, ми зі свого боку зробили все можливе, аби не залишити читачів без улюбленого тижневика. От ще б міліція і прокуратура доклали таких самих зусиль, може тоді б і на рідних теренах «братви» дещо поменшало.

Проте треба віддати належне - сучасних рейдерів потягнуло на «мас-медіа». Може науково-технічний прогрес вплинув і вони трохи порозумнішали? Чи просто захопити більше нічого? Як говорили в одному «кіні», - все вкрали до них.

Олесь М'ЯСНИЙ

НА МАЙДАНІ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ РЕВОЛЮЦІЯ ІДЕ...

Як йому це вдалося? Слушне запитання. Над ним всі конкуренти голови ламають. Мало того, що міська виборча комісія (МВК) «начала» на судові рішення та продовжує протизаконно засідати у приватному приміщенні будівлі, що належить підприємству О. Олійника, та ще й примудрилася на засіданні 15 жовтня включити до числа спостерігачів та членів ДВК представників лише 13-ти з 38-ми політичних учасників перегонів. За бортом опинилися найбільш авторитетні «монстри»: «Батьківщина», «Сильна Україна», «Свобода», КПУ, СПУ, «Народна партія», «Фронт змін», «Удар», «Справедливість», «Наша Україна» тощо.

До щасливої «чортової дюжини» потрапили лише «регіонали», їхні сателіти та «технічні пустунки» з обомбіфаворита. Зновуспострає як таке можливе? А дуже просто, пояснили другі особи виборчої

комісії (голова МВК С. Грисюк корчить із себе «невловимого Джо» і вже восьме засідання очей не каже). Як виявилось, списки ДВК склали заступник голови комісії пан Симоненко, секретар - пані Поліщук та... один комп'ютерник. Коли ж обурений багатопартійний загал в унісон заволав про широкомасштабну підготовку до фальсифікації (пригадаєте вислів Сталіна: «Не важливо - за кого голосують, важливо - хто підраховує?»), вищезгадані Симоненко та Поліщук (комп'ютерник десь подівся) цинічно заявили на камеру, буцімто всі інші не дотрималися належної форми заповнення бланків.

Від такого нахабства «кинуті» різнопартійці 19 жовтня терміново зібралися на позачергову сесію міської ради, аби дати належну оцінку «небаченому свавіллю в Білій Церкві». В арбітри запросили радника губернатора Київської області О. Карамушку.

Той приїхав, не знехтував. На сесії депутати не «чубились», як завжди, а одногосно виказали недовіру Білоцерківській міській виборчій комісії і домовились 20 жовтня 2010 року вивести своїх прихильників на спільну акцію «Народний трибунал». Таке рішення підтримала фракція ПР у міській раді. Дива та й годі! Але ще більше диво сталося наступного дня на місцевому майдані, коли (чи не вперше в історії?) пліч-о-пліч мітингували комуністи й націоналісти, соціалісти та «фронтівники», «литвинівці», «тігіпківці», «кличківці».

Площа буквально потонула в різнокольорових політичних стягах. Досхочу накричавшись «ганьба», білоцерківський політичний «карнавал» породив резолюцію, якою вимагав(!) у Президента Януковича терміново втрутитися у «бардак», скасувати всі незаконні рішення МВК, а її саму в повному складі відправити у відставку,

» НЕ ЧЕКАЙТЕ КЛАСИЧНОГО ПРОДОВЖЕННЯ: «ХАЙ ЧАБАН, - УСИ ГУКНУЛИ. - ЗА ОТАМАНА БУДЕ...». ЙОГО НЕ ТРАПИТЬСЯ. ВІД ЧАСІВ ТИЧИНИ В УКРАЇНІ ДЕЩО ЗМІНИЛОСЯ. ТОЧНІШЕ - ГЕТЬ УСЕ! НИНІ В БІЛОЦЕРКІВСЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ «НА ОТАМАНСТВО» ПРЕТЕНДУЄ ДОБРИЙ ДЕСЯТОК ВЕЛЬМИШАНОВНИХ ДОБРОДІВ, ЛАДНИХ НА КРОВІ ПОКЛЯТИСЯ У ВЛАСНІЙ ВИБРАНІСТІ ТА НЕПЕРЕВЕРШЕНОСТІ. АЛЕ ЇХНІ ПОТУЖНІ КРИЛА В ОДНУ МИТЬ ПІДРІЗАВ СПРИТНИЙ КАНДИДАТ ВІД «РЕГІОНАЛІВ», ГОЛОВА МІСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПР, ГОСПОДАР ЗАВОДІВ, ГАЗЕТ І, З НЕДАВНЬОГО ЧАСУ, БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ОЛЕКСАНДР ОЛІЙНИК.

разом із політично підкованим комп'ютерником.

Ми спитали думки трьох найголовніших претендентів на посаду голови Білоцерківської міської ради, що вони думають стосовно передвборчої ситуації в місті?

Василь Савчук, діючий голова Білоцерківської міськради:

- Наразі з боку однієї з політичних партій та її лідера провадиться підготовка до брутальної фальсифікації результатів волевиявлення міської громади. Це не вперше. На минулих президентських виборах у Білій Церкві такі спроби зафіксували в 12-ти дільничних виборчих комісіях. Що будемо робити? Залучати прокуратуру, скаржитись у ВР, Кабмін, Адміністрацію Президента, протидіяти беззаконно всіма законними методами. Ми добре розуміємо, що після 31 жовтня оскаржувати будь-які факти фальсифікації буде вже запізно.

Людмила Дригало, приватний підприємець, кандидат на посаду міського голови Білої Церкви від «Народної партії»:

- Те, що наразі коїться в нашому місті, нагадує рейдерське захоплення «регіоналами» дільничних

виборчих комісій, як плацдармів для наступних фальсифікацій волевиявлення громадян. Найбільше вражає навіть не сам факт можливого шахрайства з конституційним правом білоцерківців, а методи - цинічні технології та брутальні маніпуляції одного з кандидатів на посаду міського голови проти своїх політичних опонентів.

Олександр Олійник, приватний підприємець, кандидат на посаду міського голови від Партії регіонів:

- Всі звинувачення на мою адресу - безпідставні вигадки. На минулих виборах міська виборча комісія працювала в цьому ж приміщенні. Тоді це ні в кого не викликало жодних нарікань. Щодо моїх однопартійців у міській раді, то їхню поведінку пояснюю банальною помстою. Жоден із них не потрапив до нових виборчих списків ПР. Стосовно скандалу навколо спостерігачів та працівників ДВК, то скандалістам варто було б просто навчитися правильно заповнювати належні документи.

Питання журналіста про родичів пана Олійника в дільничних комісіях кандидат коментувати відмовився.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

НОВІТНЯ ТРАНСІЛЬВАНІЯ ЗА 80 КМ ВІД СТОЛИЦІ

» БІДОЛАШНІ НАШІ СУЧАСНИКИ... ВОНИ ВТРАПЛЯЮТЬ У ЛИХОВІСНІ ТА ХИМЕРНІ ТЕНЕТА ФАНТАСМАГОРИЧНИХ ПРИГОД, ЯКІ РОЗГОРТАЮТЬСЯ ПОСЕРЕД МІСТА, В ГУЩАВІНІ СТАРОДАВНИХ ПАРКІВ, НА МІСЬКИХ КЛАДОВИЩАХ ТА НАВІТЬ У ОСВЯЧЕНИХ СТІНАХ ХРАМІВ. ХОЧЕТЕ ДІЗНАТИСЬ, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ НАСПРАВДІ? ТОДІ ЧИТАЙТЕ ДАЛІ...

Місто, якому лише за випадковим збігом обставин пощастило не перетворитися на черговий радянський Комсомольськ або Червоноармійськ і зберегти свою сакральну назву - Біла Церква, наразі ціпеніє від новітнього переформатування. Густий містичний морок пекельних жажіть, розлитий посеред ординарної буденності білоцерківських околиць, гвалтує мирну провінційну свідомість його мешканців, що півстоліття скромно мріяли про обласний статус, а нині зажили історичної слави насельників Трансильванії, повтореної на місцевих теренах.

Незалежно від статі, віку, розумових здібностей, сексуальної й політичної орієнтації, вони - бідолашні наші сучасники - втрапляють у лиховісні тенета фантазмагоричних пригод, що розгортаються в різних житлових мікрорайонах, в гущавині стародавнього парку «Олександрія» та на міських кладовищах, ба, навіть у освячених стінах місцевих храмів. Чутки про появу потворних привидів-убивць та новоявлених зомбі, які кидають свої прогнилі труни й полюють на живі душі, доповнені розголосою про жажливі інциденти з викривлення часу, коли люди на власні очі спостерігають карети забудовників міста графів Браницьких, падають у прірву великого Голоду 1933 року, або ж

наживо спілкуються зі спочилими, - регулярно просочувалися в місцеву пресу, полохаючи всіх читачів, разом із церковниками та психотерапевтами.

У достовірності газетних сюжетів майже ніхто ніколи не сумнівався, позаяк точна місцева топоніміка і свідчення «очевидців», що гаряче пригадували й уточнювали драматичні подробиці перебігу подій, підводили широкий загал до філософських висновків про невідворотність класичної пози зі складеними на грудях руками під двома такими ж - класичними метрами рідної землі. Тож наразі місцеві панотці змушені ні на йоту не відступати від обрядових релігійних канонів, ревно вимолюючи Божу милість для всіх вірян, комунальна ритуальна служба спільно наводить лад на підпорядкованих їй занедбаних територіях вичного спокою, а громада дружно «скидається» на цеглини для побудови цвинтарної церкви.

Однак і в цьому випадку життя, як завше, своєю непередбачуваністю яскраво довело перевагу над прогнозованістю смерті. Бо ж насправді всі ці трагедії, кошмари й химери на межі реальності й потойбіччя, закарбовані в багатьох мізках як доведений факт, зростали не на благодатному білоцерківському ґрунті, а плекалися грою розуму та нестримною

творчою уявою... журналіста «ГПУ» Олександра Виговського (знай наших!). Чому він вчинив таку бучу не в Бучі, Бородянці чи Києві, ми зрозуміли й без пояснень - погрався на підтексті та десакралізації назви міста, аби нагадати читачеві, що обірку із білим ходить чорне, добро - зі злом, віра - зі зрадою, життя - зі смертю. Тобто, що всі ми завтра можемо померти, тож маємо цінувати й палко любити цей світ, не надто переймаючись його інколи нестерпною «легкістю буття».

Зібравши достерпно всі 27 газетних послань під готично-чорною книжковою палітуркою із шокуючим зображенням ангела смерті та заспокійливою назвою «Сучасні міські легенди», автор зумисне презентував свою збірку Білій Церкві, коли шал політичних передвборчих протистоянь набрав там найвищих обертів, аби штучні книжкові жажіття нагадали тим, хто міркує в площині «крісел» та «політичних кар'єр», що хоч «двом смертям і не бути, однієї ніхто не перестригне». Memento mori, панове, memento mori!

Олена ЛИТВИНОВА

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 4 листопада 2010 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71.

Питання порядку денного:

- Розділ перший
1. Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу за нерегульованим тарифом:
 1. ЗАТ «ГАЗІНВЕСТ»;
 2. ТОВ «ВІП ПЛАСТ».
 2. Про видачу ЗАТ «ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ЦУКРОВИЙ ЗАВОД» ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.
 3. Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення:
 1. ВАТ «ДЕРЖАВНА ЕНЕРГОЕНЕРУЮЧА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРАЕНЕРГО»;
 2. ДЕРЖАВНОМУ ПІДПРИЄМСТВУ «ПРИДНІПРОВСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ».
 4. Про переформлення ліцензій на право провадження

діяльності з виробництва електричної енергії, з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом та з виробництва теплової енергії на тепло-електроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії, виданих ВАТ «ЯСИНІВСЬКИЙ КОКСОХІМІЧНИЙ ЗАВОД» у зв'язку зі зміною найменування юридичної особи.

V. Щодо анулювання ліцензії на право провадження діяльності з виробництва електричної енергії, виданої ТОВ «ЦУКРОВИЙ ЗАВОД ЛАНІВЦІ».

VI. Про затвердження тарифів на відпуск електричної та виробництво теплової енергії для ВАТ «Полтаваобленерго» (Кременчуцька ТЕЦ).

VII. Про затвердження «зеленого» тарифу на відпуск електричної енергії для ВАТ «Сумиобленерго».

VIII. Про розгляд інвестиційної програми на 2011 рік ДП «НЕК «Укренерго».

IX. Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2010 рік.

Розділ другий.
Різне.

«ПРОПОНУЮТЬ ДЕШЕВУ ГРЕЧКУ – БЕРІТЬ! АЛЕ ГОЛОСУЙТЕ, ЯК ПІДКАЖЕ СЕРЦЕ!»

Перша п'ятірка від ВО «Свобода» до Ірпінської міської ради

№ 7 ВО «СВОБОДА»

Ну що сказати – талант не проп'еш і пивом не обляпаєш. Це таки особистість! У ньому причаровує все – м'яка та довірлива манера спілкування, жести, міміка, тембр голосу! Протягом години зал заворожено слухав великого артиста і патріота. Та й промову якоюсь агітаційною назвати важко. Говорив про наше з вами буття, продажних політиків, колорадських жуків і церкву, театр і зйомки у кіно. Часто згадував маму, яка і «Отче наш» перед сном змушувала промовляти, і мудрості запотиличникам вчила. І таки, видно, навчила.

Все сказане ним лягало на душу, змушувало замислитися та по-іншому подивитися на звичні речі. Якщо до початку зібрання й були в залі скептики, то покидали його вже патріоти,

ладні боротися за свободу і «Свободу»! Переповісти це майже неможливо, хіба що взяти і дослівно викласти на папері, але тоді цієї газети буде замало. Одна думка логічно перетікала в іншу, а та в наступну. Отже, обмежимося найголовнішим!

Кілька думок від Богдана Бенюка:

...«Свобода» не міняла своєї політичної програми від моменту її створення. Хай там що кажуть, а ми не зможемо рухатися далі без люстрації. У нас політики не міняються вже впродовж двадцяти років. Тільки з фракції у фракцію перебігають. То чи не маємо ми права знати хто чим дихає?

...Ми живемо з вами в одному світі, а вони в іншому. Задумайтеся, який надприбутковий бізнес належить державі?

Торгівля ліками – ні! Виробництво горілки – також ні! І так, що не назви. А власники цього сидять у найвищих державних кріслах. То про що вони думають – про нас із вами чи про себе? Які закони продукують, щоб нам жило краще, чи собі ще кілька мільярдів ухопити?

...Більшість найвищих посадовців розцінюють демократію як всездозволеність для себе. Суди і міліція захищають їхні права, а не нас із вами. Хто стикався з нашим «правосуддям», знає це на власному досвіді!

...Та не потрібні ми ні Росії, ні Америці з Європою. Доки ми слабкі, всі вони за наш рахунок вирішуватимуть свої проблеми. Треба ставати сильними за будь-яку ціну. Інакше розтопчуть, поділять і знищать.

» У ПОНЕДІЛОК, 25 ЖОВТНЯ, В ІРПІНСЬКОМУ КІНОТЕАТРИ «ПЕРУН»

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ, ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ «СВОБОДА» БОГДАНА БЕНЮКА З ВИБОРЦЯМИ ТА СИМПАТИКАМИ ПАРТІЇ.

...Неправда, що церква в нас відділена від держави. Церква – це потужний політичний інструмент, що наразі й демонструє Росія на наших теренах. Доки в нас не буде своєї єдиної церкви, замість десяти, які зараз існують, – нічого путнього не вийде. ...Німеччина, Литва, Франція без будь-яких застережень захищають себе, свою мову й ідентичність. А нам цього зробити не дають. Відразу гвалт і порушення прав людини. То де ж

правда?

...«Свободу» треба обирати і захищати, а вона вже захистить вас.

...31 жовтня це все не завершиться. Але ми терплячі. Прихильники наші не тільки на Львівщині. Вони скрізь. Чимдалі їх стає більше!

...Хто захоче в театр Франка – на чорний хід і кличте Бенюка. Проведу. Пароль: «Ірпінь, «Свобода», халява!»

Валерій МАЯКІВСЬКИЙ

ГУРТОМ І ВЛАДУ МОЖНА ПОГАНЯТИ...

» НАВІТЬ ГАДКИ НЕ МАВ, ЩО ДІСТАНУ СТИЛЬКИ ВРАЖЕНЬ, РОЗНОСЯЧИ СВОЇ АГІТКИ ПО ІРПЕНЮ. НАЙПЕРШЕ: ВСІМ УСЕ «ПО БАРАБАНУ». АГІТАЦІЯ НАБРИДЛА ГІРШЕ НАДОКУЧЛИВОЇ МУХИ, ЯКУ НІЯК НЕ ВДАЄТЬСЯ ПРИБИТИ КАПЦЕМ. ВІД ПРОПОЗИЦІЇ: «ДАВАЙТЕ Я ВАС ПОАГІТУЮ» - САХАЛИСЯ, ЯК ВИПИВАКА-ВОДІЙ ВІД ДАІШНИКІВ. АЛЕ НАСТУПНА ФРАЗА: «ТА Я Ж ЗА СЕБЕ» – У БІЛЬШОСТІ ВИКЛИКАЛА НЕСКАЗАНИЙ ПОДИВ. «ЯК ЗА СЕБЕ!» МАБУТЬ, ПАНИ КАНДИДАТИ НЕ БАЛУЮТЬ ІРПІНЧАН ОСОБИСТИМ СПІЛКУВАННЯМ. А ДАРЕМНО...

Загальний подив підсумував якийсь не зовсім тверезий полковник у відставці: «А ти що, такий бідний, що сам ходиш?» - «Та ні, такий як і всі, бо багатими в цій країні можна вважати лише три відсотки населення. Та майже 30 років чесною журналістською працею на найвідоміших телеканалах дозволили стягнути і на власний будинок, і на авто. Тож на кількох студентів грошей вистачило б! Просто цікаво походити самому, з людьми погомоніти, позаглядати у найвіддаленіші закутки. Щось порадувало, а щось нажахало». Господь нагородив нас справді чудовим містом, але ж яким нелюдом треба бути,

щоб так його сплюндрувати. Ці жахливі п'ятиповерхівки, зліплені як прийшлося і з чого попало, смітники, урвища, а не дороги, вирубані ліси. Так поводитись може хіба що загарибник, а не людина, котра тут живе! Але найгірше – ваша зневіра, що все це можна зупинити. Але повірте – можна! Візьміть хоча б випадок із захопленням нашої редакції (читай матеріал на стор. 2). Єдине, чого ще бояться у цій країні, так це розголосу. Після того, як від приміщення тишенько «звалила» міліція, а колеги-телевізійники таки залишилися, десь взявся вертлявий молодик, який за спинами телекамер тицьнув мені ключі від приміщення, мовляв

нащо було піднімати такий галас, ідіть працюйте – домовимось. Та ні, не домовимось! Чужого не треба, але свого не віддам!

Так і в Ірпені! Зрозуміло, що без чийогось «прикриття» ці жахіття не можуть творитися. Але, якщо все шито-крито в місті, підемо вище, а не допоможе – ще вище, і такого галасу наробиємо у пресі, що ніде вони не подінуться! Земля буде горіти під ногами! Повірте, це в наших силах. Я гарантую це як журналіст і колишній депутат Львівської міської ради з восьмирічним досвідом. Тільки треба разом! Ну, і як казали наші діди, – ворог буде розбитий, перемога лишиться за нами!

Кандидат у депутати до Ірпінської міської ради за виборчим округом № 12 від ВО «Свобода» (виборча дільниця у санаторії «Ірпінь»)

№ 23

**СТЕПАНЮК
ВАЛЕРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ**

ВІДРОДИМО СЕЛО РАЗОМ

» У СУБОТУ, 23 ЖОВТНЯ, В БОРОДЯНСЬКОМУ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ З ВИБОРЦЯМИ КАНДИДАТА ДО КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ЗА 10 ВИБОРЧИМ ОКРУГОМ АНДРІЯ БІЛОГО ТА КАНДИДАТА ВІД ПАРТІЇ ВІДРОДЖЕННЯ СЕЛА ДО БОРОДЯНСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ОЛЕКСАНДРА БАДРУДІНОВА.

Андрій Білий - голова Київської обласної організації Партії відродження села - поділився з присутніми своїм баченням виходу району з затяжної кризи, яка триває вже кілька років поспіль.

Основна проблема регіону – відсутність робочих місць як у промисловості, так і в сільському господарстві. Вихід один – створювати ці робочі місця, залучаючи в район потужні інвестиції. Сам Андрій Білий, як успішний бізнесмен, хоче подати приклад інвесторам, збудувавши надсучасний пивний завод. Це і стане початком цілої низки добрих справ, які допоможуть відродити Бородянщину. А вже спорудження заводу спочатку забезпечить роботою кілька сотень будівельників та відродить підприємства, що виробляють будматеріали, а згодом дасть поштовх до процвітання десятків фермерських господарств, які вирощуватимуть для нього сировину. За найскромнішими

підрахунками це забезпечить постійною високооплачуваною (від трьох до п'яти тисяч гривень) роботою понад дві тисячі мешканців району.

Андрія Білого підтримав і колега по партії Олександр

Бадрудінов. Досвідчений господарник - він, як ніхто інший, знає всі проблеми краю, а одну з найнагальніших збирається вирішити вже за кілька тижнів. Ідеться про новий сміттєпереробний комплекс,

який раз і назавжди вирішить проблему утилізації твердих побутових відходів та започаткує нову програму з забезпечення осель мешканців районного центру дешевим теплом. Та й створення на базі Бородянського летовища клубу активного відпочинку «Авіатор» допоможе залучити в регіон значні

інвестиції, а відтак – створити не один десяток додаткових високооплачуваних робочих місць.

Зустріч з виборцями закінчилася феєричним концертом у якому взяли участь народні артисти України Світлана та Віталій Білоножки і Театр пісні «Славія».

Володимир Щипун

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ МАРАФОН НА БОРОДЯНЩИНІ

» ЗНОВУ НА БОРОДЯНЩИНІ РОЗПОЧАТО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ МАРАФОН ДЛЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ. ПРОТЯГОМ ВЕРЕСНЯ-ЖОВТНЯ БУЛИ ПРОВЕДЕНІ ШКІЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ, ПЕРЕМОЖЦІ ЯКИХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ У РАЙОННИХ ВІДБІРКОВИХ ТУРАХ.

Учні 9-10 класів продемонстрували знання з різних предметів: географії, історії, математики, літератури, образотворчого мистецтва, музики.

Три відбіркові тури: в Тетерівській гімназії, Немішаївській ЗОШ I-III ступенів №1, Бородянській СЗОШ I-III ступенів №1, у яких взяли участь 78 учнів із 13 загальноосвітніх закладів, довели, що наша молодь інтелектуально розвинена, чудово володіє знаннями, які не обмежуються шкільною програмою.

Три команди-переможниці - Тетерівської гімназії, Микулицької ЗОШ I-III ступенів, Бородянської СЗОШ I-III ступенів - готуються до фіналу, який і визначить найсильнішого в чемпіонаті. Найкращі гравці команд представлятимуть район на обласному змаганні, яке відбудеться в лютому 2011 року.

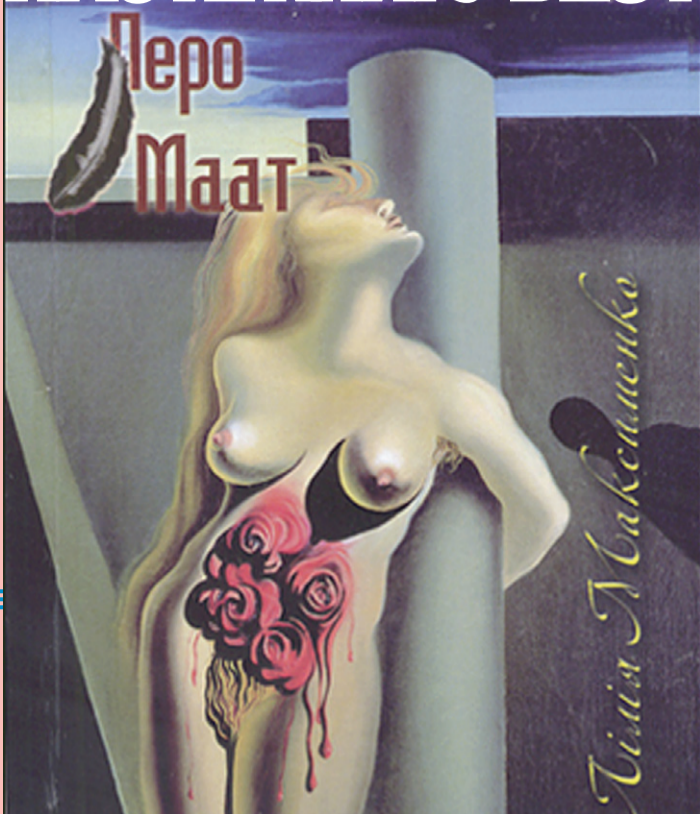
Бородянський районний Центр дитячої та юнацької творчості щиро вдячний тим людям, які не залишилися байдужими та надали фінансову допомогу для проведення чемпіонату. Це Голова Київської обласної організації "Партія відродження села" Білий Андрій Петрович та власник і керівник приватного акціонерного товариства «АС» Бадрудінов Олександр Кахрудінович.

Директор БРЦДЮТ
Н.А. Двораківська

А ВИ ПРОЧИТАЄТЕ КНИГУ БЕЗ КАРТИНОК?

ФОРМА ДЛЯ ПОВІЙ

» КОЛИ ОТРИМАЛА У ПОДАРУНОК ЦЮ КНИЖЕЧКУ, НЕ ВТРИМАЛАСЬ І ПОЧАЛА ЧИТАТИ ПРЯМО В МЕТРО. АЖ РАПТОМ ПОМІТИЛА, ЩО ВСІ ПАСАЖИРИ, КОТРИ СИДЯТЬ НАВПРОТИ, УВАЖНО МЕНЕ РОЗГЛЯДАЮТЬ. СТАЛО ТРОХИ НІЯКОВО. КРАДЬКОМА ОГЛЯНУЛА СЕБЕ. МОЖЕ ЩОСЬ НЕ ТАК? ТА НІ, НАЧЕ ВСЕ ГАРАЗД... А МОЖЕ, НАВПАКИ, Я ТАКА КРАСИВА ТІТОНЬКА? АЛЕ, ПРОАНАЛІЗУВАВШИ СИТУАЦІЮ, ЗРОЗУМІЛА, ЩО НЕ МОЯ ПЕРСОНА БУЛА УДОСТОЄНА ТАКОЇ ЧЕСТІ І ПИЛЬНОЇ УВАГИ З БОКУ ОТОЧУЮЧИХ. НА ОБКЛАДИНЦІ КНИЖЕЧКИ НЕВЕЛИЧКОГО, МАЙЖЕ КИШЕНЬКОВОГО ФОРМАТУ ЗОБРАЖЕНО ТЕ, ЩО НЕ МОЖЕ НЕ ПРИВЕРНУТИ УВАГУ.

Порно у нас заборонене. Тобто його не повинно бути, як у вікопомні часи в Радянському Союзі не було ковбаси, сиру чи проституції... Звісно, у такій кількості та різноманітні сортів, як зараз. Але ж книжка (тобто її обкладинка) Лілії Максименко оздоблена ілюстрацією картини Сальвадора Далі «Перо Маат». Власне, таку назву має і твір, бо написаний не лише гострим пером, а й серцем непересічної і талановитої жінки.

...Так склалося життя, яке в пані Лілії - не мед. Вона знає про все не з книг. На хліб доводилося заробляти не лише журналістською працею. Не до видання власних творів було, а тут, як-то кажуть, у

добрий час видала-таки «першу ластівку». Звичайно ж, святкувала на своїй вулиці, а по інших - чутки поповзли. Тут і злим язиком є про що почесати, і приводів для домислів удосталь, адже виписала свій власний, внутрішній біль... Спрагло випила до дна його міцний трунок, але й краплинами цілющого бальзаму поділилася з читачами щедро.

Чесно зізнаюся, коли чи-

тала, ледь не плакала... Бо ж таки про життя, про його непередбачуваність і всі принади водночас. Недаремно її «Портфельну», яка увійшла до збірки, вже передруковують у газетах. Вона стала народним надбанням, бо саме так нарікають бідолах, якими нині є всі ми...

Оповідання «Перо Маат», «У патологоанатома - весілля», «На

ранок убила» можна екранізувати в жанрі екшн. Можна і трилери знімати, проте навряд чи хтось із нас злякається, а світові вони можуть здатися хіба-що дивними. Мої враження від цієї книги можна охарактеризувати поетичними рядками авторки. Бо квінтесенція її «порнографічних» роздумів у вірші «Задзеркалля» виписана надто промовисто:

«Я не знаю, що мені робити,
Відболіло те, що не було,
Чи завмерло? Буднів самоцвіти
Покришились...
Як банальне скло.

Що робити: бити чи не бити?
В дзеркалі не бачити б Тебе!
Тільки й того, що не хочу жити -
Всі живуть, а я ж, дивись, цабе...»

Не лякайтесь слів «не хочу жити». Вони просто пояснюють роздуми та все, що довелося пережити цій сильній жінці. Адже вона достеменно знає, що життя - прекрасне, як і тіло жінки з трояндами на «сороміцькому» місці, яке з такою любов'ю до життя виписав Сальвадор Далі.

Леся САМІЙЛЕНКО

У легальних повій Іспанії з'явилась уніформа. Зовні вона нагадує одяг комунальних служб. Носити яскраво-жовті жилети «жриць кохання» змусили поліцейські. Штраф за появу на «робочому місці» без жилета - 40 євро.

Стражі порядку говорять, що цього вимагає закон про безпеку дорожнього руху. Всі, хто працює поблизу траси, у темний час доби мають носити спецодяг зі світловідбиваючими елементами.

Втім, самі повії не заперечують. Нова яскрава уніформа лише привертає увагу клієнтів.

КАБМІНІВСЬКА «ТУСОВКА» ОБЗАВЕЛАСЬ ДРЕС-КОДОМ

» ЦІКАВО, ЩО ЗМУСИЛО КЕРІВНИЦТВО ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ВИДАТИ ЦІ СЛАНОВОЗВІСНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВБРАННЯ СВОЇХ СПІВРОБІТНИКІВ? ЧОГО Б ЦЕ КАБМІНУ ПІКЛУВАТИСЯ ПРО ІМІДЖ У ТАКИЙ ДИВНИЙ СПОСІБ? А МОЖЕ, ЦІ ПРАВИЛА ВВЕЛИ ДЛЯ ТОГО, АБИ НЕ ВПУСКАТИ ДО БУДІВЛІ ТОГО, ХТО НЕ СПОДОБАВСЯ? АВТОР РЕКОМЕНДАЦІЙ, МІНІСТР КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ АНАТОЛІЙ ТОЛСТОУХОВ, ВВАЖАЄ, ЩО ЖУРНАЛІСТИ ХОДЯТЬ У КМУ, ЯК НА ТУСОВКУ. А НА КОЖНІЙ ПРИСТОЙНІЙ ТУСОВЦІ МАЄ БУТИ СВІЙ ДРЕС-КОД...

Як на мене, саме цього очікує громадськість від держслужбовця, а не костюму з невиразним малюнком, який нібито «свідчить про компетентність працівника».

«Вбрання державного службовця повинне створювати враження наявності смаку» - вже смішно, навіть без коментарів. Про саму наявність смаку в чиновників взагалі не йдеться. Хіба ж вони люди? Вони роботи, що повинні своїм зовнішнім виглядом «контролювати партнерів і тримати дистанцію». Прийде до Кабміну чоловік із ломом, якому в ЖЕКу зарплату не платять третій місяць, а до нього вийде секретарка, вдягнута за усіма рекомендаціями. Той подивиться, що на її спідниці немає розривів спереду, ззаду чи збоку, і переохоче влаштує бійку. Та й зарплату отримувати, і пити, і їсти... Він одразу зрозуміє, що жінка ця - не просто секретарка, а «викликає повагу і довіру». Тому грець із нею, із зарплатою... Іміджем по безробіттю!..

Деякі положення рекомендації нагадують програму «У світі тварин». Як-от, «діловому вбранню державного службовця притаманні традиційні забарвлення, які можна назвати класичними». Замість того, аби скоротити популяцію держслужбовців, що у своїй природній ніші більше нагадують хижаків, хоча за офіційною харчовою ланкою є травоядними, вожаки зграї державних ссавців обмежують притаманне їм «забарвлення». Вочевидь для того, аби вміли краще маскувати свою сутність.

І наостанок хочеться сказати, що кожна пристойна жінка розуміє, що ходити на роботу два дні поспіль в одному і тому ж вбранні - вершина розпусти і привід для чуток. А тепер це правило офіційно ввели для чиновниць. Вони ж бо, як ніхто інший, мають розуміти важливість факту ночівлі вдома. Особливо, якщо за матримоніальним статусом ця жінка - носій діамантів, тобто заміжня (правило «дорогі прикраси - заміжнім» - одне з ноу-хау рекомендацій). Імідж не про...ш! (Не проспши, мається на увазі).

Юлія БОЯРСЬКОВА

ТРУБАДУР НА ПІВСТАВКИ

» КАЖУТЬ, К СПРАВЖНІ ЛИЦАРІ ПЕРЕВЕЛИСЯ, А ВІДЧАЙДУШНІ РОМАНТИКИ ВИМЕРЛИ. ПРО ТЕ, ЩО ВСЕ ЦЕ НЕПРАВДА, ДОСТЕМЕННО ЗНАЄ ОЛЕКСІЙ. ЛИЦАРСЬКІ ВЧИНКИ І РОМАНТИЧНІ ПОДВИГИ - ЙОГО РОБОТА, АДЖЕ ХЛОПЕЦЬ ПРОФЕСІЙНО... СПІВАЄ СЕРЕНАДИ.

«Одного разу замовник захотів виконати арію для дівчини, котра мешкала на 15-му поверсі. У нього в зубах була троянда, в руках - маракаси. І так ми обережно співали», - ділиться спогадами останній романтик.

Саме з екстремальних співів на висоті розпочалася кар'єра Олексія. Чоловік має оригінальну професію - виконавець серенад. Колись у такий спосіб завойовували прихильність дами серця середньовічні трубадури та закохані лицарі. Тепер їх співають окремі спеціалісти. Авжеж небезкоштовно. «Вартість замовлення завжди індивідуальна. Вона варіюється залежно від складності завдання та терміновості. Іноді замовник стоїть поряд, поки я виконую пісню, а буває, що хоче, аби його вивезли у лицарському вбранні на білому коні. Трапляються різні варіанти», - розповідає хлопець.

Друзі сучасного «трубадура» захоплюються його професією. Серенади, кажуть, - це покликання, адже Олексій справжній чоловік. А таких нині обмаль. Подруга відчайдушного романтика Наталя говорить, що її коханий - «людина-свято» та балагур. Співак же не вихвалюється. Вважає, що це просто образ, з якого він майже не виходить через велику кількість охочих скористатися подібними послугами. «Це і є моя офіційна робота. Закохані замовляють пісні для пасій, дружин, аби подарувати приємні емоції, або ж для того, щоб вибачитися за якийсь вчи-

нок», - каже він. Співак серенад вдало використовує свій образ не лише на роботі. Подруга Олексія жартує, що з ним вигідно ходити за покупками, адже іноді в магазині він розраховується піснями. «Одного разу нам не вистачало грошей, аби розплатитися. Аж раптом Олексій каже: «А давайте я вам заспіваю на цю різницю». І, не чекаючи відповіді, затяг соло. Звісно, недостачу нам пробачили. Всі були здивовані і страшенно задоволені. Він справді чудовий виконавець», - розповідає Наталя.

Співак хлопець вчився в дитинстві, коли відвідував музичну школу. Також він грав на сопілці - дуже романтичному музичному інструменті. «Родичі обожнювали слухати різноманітні пісні у моєму виконанні. Я вивчав їх десятками», - каже Олексій. Тепер він більш старанно обирає репертуар для виступів. «Попит мають переважно романси та відомі широким загалом «попсові» композиції. Якщо клієнт не знає жодної пісні, яка б ладна була передати його почуття, я можу порадити ту чи іншу мелодію. Все залежить від ситуації», - розповідає «трубадур».

Один із клієнтів «серенадника» Роман, який замовляв для коханої пісню, каже, що після того їхні з дівчиною стосунки стали міцнішими. Ось що робить музика! Особливо під таким соусом. «Усім дуже сподобалося, особливо бабусям поряд із під'їздом. Вони досі пам'ятають наш виступ», - з посмішкою згадує Роман.

Олег ЛИЩИНА

ЗАМІЖ

ЗА...
СЕБЕ

До 30 років мешканка Тайваню Чен Вей-їй так і не знайшла підходящого чоловіка. Тоді вона вирішила одружитися з собою. Церемонія, на яку жінка запросила три десятки своїх друзів, відбудеться наступного місяця. Весілля коштуватиме 50 тайванських доларів.

«Тридцятиліття стало для мене важливим рубежем. З роботою і особистим розвитком у мене все гаразд, але партнера я досі так і не знайшла. Отже, в мене не було вибору, – каже Чен. – Я не є противником традиційних родин, але хочу поглянути на інститут сім'ї під іншим кутом зору».

Звісно, жінка не зможе офіційно зареєструвати подібні стосунки. Тому готова вступити у другий шлюб, якщо зустрине свого єдиного.

«ВСІ НОВИНИ ЗАРАЗ СХОЖІ НА КРИМІНАЛЬНІ ПРОГРАМИ»

- Чому вирішили створити саме кримінальний проект?

- У нас були новини різного спрямування. «Свідок» від початку мав зовсім інший вигляд. Тоді не було студії з ведучим, журналісти створювали сюжети, їх випускали в ефір. Програма тривала близько 10 хвилин. Потім вона трансформувалася в те, що ви бачите зараз, і продржує змінюватися.

- Кримінальні преродачі часто копіюють одна одну. На чому робите акцент Ви?

- Ми працюємо як програма новин. Уникнути повторів чи схожості з іншими каналами дуже важко. Є речі, про які ми не можемо не сказати. А всі новини зараз дуже схожі на кримінальні. Виділитися з-поміж інших ми намагаємося, подаючи об'єктивну інформацію, висвітлюючи подію з

«ЗА КОРДОНОМ ЛЮДИ З ЖИРУ БІСЯТЬСЯ, А У НАС НАПИВАЮТЬСЯ ТА РІЖУТЬ ОДНЕ ОДНОГО»

ВЕДУЧИЙ ПРОГРАМИ «СВІДОК» НА НТН ОЛЕКСІЙ СТЕЦЕНКО РОЗПОВІВ ПРО ПРИРОДУ ВИНИКНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ, КРИМІНАЛЬНЕ DISCOVERY, А ТАКОЖ ПРИЧИНИ, З ЯКИХ ЛЮДИ ПОЛЮБЛЯЮТЬ ПЕРЕДАЧІ ПОДІБНОГО СПРЯМУВАННЯ.

різних боків. Ми вирізняємося тим, що робимо це найоперативніше. Дуже часто інші передачі дають інформацію за день-два або ж з більшим запізненням, ніж ми. Також намагаємося робити крок у бік живих новин. Тобто журналіст разом із правоохоронцями або пожежниками присутній на місці події. В перспективі хочемо висвітлювати новітні технології, спрямовані на безпеку людини. Це буде таке собі кримінальне Discovery.

- Чи важко вмовити героїв, які, наприклад, стали жертвами, зніматися у сюжеті?

- У нас із цим проблем немає. Кожен другий громадянин нашої держави колись ставав жертвою. Раніше люди боялися говорити на камеру, зараз – відверто ідуть на співпрацю. З кожним роком цивілізація просувається у бік Європи. Можливо, люди зрозуміли, якщо ти сам нічого не заявиш, то ніхто не зрушить проблему з місця.

«ЛЮДИНУ ТІШИТЬ, ЩО У КОГОСЬ ГІРШЕ»

- Який рейтинг має програма?

- Ми більше орієнтуємося на частку. Вона в середньому становить 4-5%. Наш проект рейтингоформувальний.

- За рахунок чого тримаєте глядача?

- Найголовніше, на мою думку, те, що люди завжди люблять дивитися страшилки. Це стосується і передач, і фільмів-трилерів. Гадаю, народ хоче потішити своє «я», усвідомлюючи, що у нього все не так погано, оскільки поряд комусь набагато гірше. Хтось може цього не визнавати, проте насправді все саме так –

подібні новини допомагають робити висновки, вчитися на чужих помилках.

«ПОБАЧЕНІ ЖАХІТТЯ ПРИВОДЯТЬ ЛЮДИНУ ДО ТЯМИ»

- Ви часто стикаєтеся із кривавими сюжетами. Що може Вас здивувати?

- Іноді здається, що нічого приголомшуючого статися не може. Ми сприймаємо відзняте як інформацію, не беремо її близько до серця, наче лікарі, котрі у своїй роботі звикли бачити смерть. Та люди завжди примудряються утнути таке, що чіпляє за живе всю знімальну групу. Останнє, що мені запам'яталося, – це ДТП. Воно може сильно шокувати. ДТП у нас трапляються постійно. Ми давно мали б звикнути до них, однак, коли бачиш, на що внаслідок інциденту перетворилася машина або людина, коли спостерігаєш реакцію оточуючих – це дуже пробирає.

- Чи можна людям показувати такі

страшні речі?

- Треба! Знаю з власного досвіду, коли їдеш по трасі, весь у своїх думках зі швидкістю 100-150 кілометрів на годину, і раптом бачиш аварію та накрите рядною тіло, одразу скидаєш швидкість. Побачене приводить людину до тями.

- Чому, на Вашу думку, люди вчиняють злочини?

- Іноколи людину ставлять у такі умови, що іншого шляху вона не бачить. Буває, що люди коять злочини для самопорадунку, але найчастіше їх причиною є недостатність певного розумового рівня. Людина обирає злочинний шлях для отримання якихось матеріальних благ або взагалі чинить безглуздо, хоча має всі можливості для нормального розвитку. Як на мене, в нашому суспільстві відбувається криза цінностей. У більшості людей відпочинок асоціюється з випивкою. Це шлях, який веде до злочину. В західних країнах злочини відбуваються на ґрунті перенасичення благами, у нас же – вони побутові та пов'язані з алкоголем. За кордоном люди з жиру бісяться, а у нас напиваються, ріжуть одне одного або ж грабують.

Юлія БОЯРСЬКОВА

У КИЄВІ СТАРТУВАВ КІНОФЕСТИВАЛЬ «МОЛОДІСТЬ»

» 23 ЖОВТНЯ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ОПЕРІ УКРАЇНИ ВІДБУЛОСЯ ВІДКРИТТЯ 40-ГО ЮВІЛЕЙНОГО МІЖНАРОДНОГО КІНОФЕСТИВАЛЮ «МОЛОДІСТЬ».

Спеціально запрошені на урочисту церемонію гості подивилися дебютну режисерську роботу французького Алана Монне Картагена. Відкриття заходу відвідав почесний президент кінофестивалю Віктор Ющенко з дружиною.

Пізніше до Києва підтягнуться Жерар Депардьє і Фані Ардан, Карен Шахназаров і Лукас Мудіссон, Людмила Гурченко і Володимир Меньшов. Останній, до речі, отримає першу винагороду «Молодості» – спеціальний приз за внесок у кінематограф.

Цього року в конкурсній програмі представ-

лено 57 стрічок (23 студентські, 21 короткометражка і 13 повнометражних). До позаконкурсної програми увійшли 67 фільмів. Альтернативна програма порадує гостей 21 роботою. Журі «Молодості» очолює французький режисер Марк Каро. Крім нього, суддівські крісла займають: австрійський режисер Райнер Фріммель, український художник Олександр Ройтбурд і російський продюсер Олена Яцура.

Нагадаємо, за підсумками «Молодості-2010» кращий фільм конкурсної програми отримає десять тисяч доларів і статуетку «Скіфський олень». Також дві тисячі доларів одержать режисери, котрі здобудуть перемогу в категоріях краща короткометражка, кращий повнометражний фільм і краща студентська робота. Не залишать без уваги і стрічку, яка найбільше сподобається глядачам. А той, кого визнають кращим молодим актором, отримає премію розміром у тисячу євро.

КОЛИ В ОДНІЙ КОМАНДІ - ФЕРМЕР, СТУДЕНТ-АГРАРІЙ І ЧЕМПІОН КРАЇНИ

» **НАВЯРЯД ЧИ ЯКИЙСЬ СПОРТИВНИЙ ЗАХІД НА НАШИХ ТЕРЕНАХ СПРОМОЖНИЙ НАБЛИЗИТИСЯ ЗА КІЛЬКІСТЮ УЧАСНИКІВ І ДОСТУПНІСТЮ ДИСЦИПЛІН ДО ВСЕУКРАЇНСЬКИХ СІЛЬСЬКИХ СПОРТИВНИХ ІГОР. ЦЬОГО РОКУ ВОНИ БУЛИ ОСОБЛИВИМИ – НА ВІДЗНАКУ 60-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО ТОВАРИСТВА «КОЛОС» АПК УКРАЇНИ. ТИЖНЕВИК «ГПУ» ВЖЕ РОЗПОВІДАВ ПРО ЗАКЛЮЧНЕ СВЯТО В БОРИСПОЛІ, АЛЕ ВАРТО ВІДСТЕЖИТИ Й ТЕ ЦІКАВЕ, ЩО ВІДБУВАЛОСЯ ДО СУПЕРФІНАЛІВ.**

Одразу зауважу, що «Колос» вкотре виявив традиційне почуття вдячності. 26 жовтня в бориспільській мерії відбулося урочисте нагородження причетних до події активістів. Але все не зациклилося на постаті міського голови Анатолія Федорчука. «Перепало» й тим, хто годував сільські команди смачним обідом, і хлопцям у гімнастерках ДПС, і технарям, котрі відповідали за обладнання стадіону та прилеглих арен. У цьому стиль Центральної ради товариства – дійти до кожного й витримати планку.

До свого добробку «колосівці» мали б «записати» півтора мільйони дітлахів у рамках змагань «Хто ти, майбутній олімпієць?». Самих лише фіналістів, які зібрались у Скадовську, чотири з половиною тисячі! На різних етапах юнацьких футбольних перегонів виступило

43 тисячі команд, і це не просто цифра для статзвіту, а реальність. Власне, за радянських часів мережа аграрних колективів сягала третини всього фізкультурного руху республіки. Ви зауважите, що тоді збирали відсоток від прибутку господарств, і будете тільки поруч з істиною. По-перше, їх треба було перетворити на постійно діючі заклади спорту, які здебільшого зводилися методом народної будови (722 стадіони в райцентрах, дві з половиною тисячі – менш габаритних, плюс шість із гаком тисяч спортзалів на селі – невже не переконує?). По-друге, ви щось чули про нову редакцію Закону «Про спорт»?

Там з 2011 року передбачені певні податкові пільги для меценатів, які сприяють розбудові спорту. Тим часом голова ЦР «Колоса» Анатолій Усенко вводив подібну «вилку» ще за радянських часів.

Навіщо «стягувати» членські внески з колгоспу, який свідомо будує базу? Йому таланило, як-то кажуть футболісти, грати на випередження. Автономія суто української сільської спортивної структури від союзних профспілок стала дійсністю вже 1990 року, адже коли ти ще підлітком формувався в повоєнній бригаді яготинських комбайнерів, тобі до снаги знайти односторонній в аграрних галузях рідної країни. Як гадаєте, звідкіля «Колос» наразі має під своїм прапором 328 спортшкіл? Коли наприкінці 1990-х мережа радгоспів майже розвалилася, його президія пішла на своєрідне «перезавантаження». З одного боку, фонд соціального страхування має підживлювати ДЮСШ бодай на тренерський розклад. З іншого – виникли фермерські господарства (їх нині 43 тисячі) та великотоварні агрофірми. Нумо, одним – родинні старту «Тато, мама, я – спортивна сім'я», іншим – командні перегони сільських ігор. Де ж черпати кадри? Та не з бразильських же серіалів – треба виховувати власний резерв.

Отака спеціалізація (від дошкільнят і загальноосвітніх середніх закладів до територіальних сільських спортклубів і профільних вузів АПК) дозволила нині підняти практично всі верстви сільського населення. Коли Усенко говорить про чотири мільйони учасників Ігор-2010, то має на увазі, що прізвище певного фізкультурника ми зустрінемо в кількох видах програми. А категорій заліку – 16! Це, приміром, як метро, що перевозить 600 тисяч пасажирів: 300 тисяч на роботу й 300 – з роботи протягом однієї доби. В «Колосі» прагнули, щоб не поштучно стартували, а мінімум у трьох турах із чотирьох. Та й урочисті хвилини пам'яті на честь 65-річчя Великої Перемоги стали доброю традицією. «Хто вловив нашу стратегію, хто провів у регіоні сільські ігри по-людськи, – той отримав свої жнива», – так Анатолій Петрович відреагував на запитання кореспондента стосовно третього місця тернополяна – суперсюрпризу на фоні восьмого Харківщини чи одинадцятого Дніпропетровщини. І відзначив ключову рису в роботі надзбручанців (на чолі з Георгієм Гунтіком) – працелюбність. Хто б здивувався, знаючи пана Усенка: всі його 36 років у цій ролі – байдужість викоринює, халтури не терпить.

«Кажете, зубастий? – перепитує мій співрозмовник. – Навіть гірший. Але в нашому ділі інакше неможна. Це ж не просто ми свої проекти вкладаємо у уста Кабміну. Доводимо – ось бачите, пошук талантів іде з наймасовішої ланки. «Золоту» семиборку Пекіна-2008 Наталку Добринську вели 18 років поспіль – від її вінницького дитинства до чемпіонки України. Урядовцям дешевше (посміхається) видати

Анатолій УСЕНКО – кавалер «Олімпійського ордена» МОК

постанову, ніж сперечатися зі мною. Якщо ж серйозно, то з міністром аграрної політики Миколою Присяжнюком у нас таке взаєморозуміння, як у Василя Ломаченка біля канатів рингу з його батьком і тренером Анатолієм. До речі, ось приклад, як від звичайної білгород-дністровської райради «Колоса», та й крізь терни до зірок. Я сам завдячую вчителю у спорті й житті. Адже Ірина Йосипівна Загурська, ватажок сільського спорту Київщини і середині минулого століття, давала мені раду, коли намотував кілометри на лижах чи в сідлі велосипеда. Так і моє багатство – це люди, які поруч».

КОМПЛЕКСНИЙ ЗАЛІК ШІСТКИ ЛІДЕРІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ У 9-16 КАТЕГОРІЯХ

Київська облрада ФСТ «Колос» - 4757,5 очка;
Вінницька – 3458;
Тернопільська – 3093;
Полтавська – 2628;
Хмельницька – 2552;
Одеська – 2414.

Міністр аграрної політики Микола ПРИСЯЖНЮК, голова Київської ОДА Анатолій ПРИСЯЖНЮК та голова ЦР ФСТ «Колос» Анатолій УСЕНКО на заключному святі Всеукраїнських сільських ігор у Борисполі

КОЛИ З БЕТОНОМ КРАЩЕ, НІЖ З МАЙСТЕРНІСТЮ

» **ЗАЛИТТЯ ОСТАННІХ КУБІВ БЕТОНУ ДО БАЛОК ВЕРХНЬОГО ЯРУСУ ЗНСК «ОЛІМПІЙСЬКИЙ» СПІВПАЛО В ЧАСІ З ЗАВЕРШЕННЯМ ПЕРШОГО КОЛА ГРУПОВИХ ПЕРЕГОНІВ ЛІГИ ЄВРОПИ. ХОЧ ЯК ДИВНО, У ПЕРШІЙ ЦАРИНІ УСПІХИ ВІТЧИЗНЯНОГО ФУТБОЛУ ЗНАЧНО КРАЩІ.**

Начебто реконструкція головної вітчизняної спортивної арени поступово увійшла у плановий фарватер. За півроку роботи бельгійсько-португальського нью-директора стадіону Житеса Аркіссандаша сюди перекинули і чисельні бригади будівельників, і всі необхідні матеріали. Скажімо, арматуру ригелів фахівці «Криворіжсталі» виготовляли на спеціально розрахованих сплавах! Можна уявити собі масштаб, якщо на одну таку балку потрібно 11 тонн металу.

Подумалося: якби з таким інженерним підходом наші повпреди долали на Єврокубках редути суперників, то шан-

си «Металіста», «Карпат» і «Динамо» мали б значно прозоріший вигляд, ніж на стіку жовтня-листопада. Щоправда, харків'яни, незважаючи на сумнівне виділення їхнього бразильця Тайсона (він не вживав боксерських навичок свого легендарного однофамільця), обіграли італійську «Сампдорію» - 2:1, набравши в групі «І» шість очок із дев'яти можливих. Діючи вдесьтохом, слобожани «виблиснули» етюдним голом – через себе, в польоті – Клейтона Хав'єра. В лідера кватрети – голландського ПСВ «Ейндховен» - тільки на один пункт більше.

Дивно, але й при чотирьох очках

столичні динамівці також опановують на проміжному фініші другу сходинку кватрети «Е». Олег Лужний зробив те, що не вдалося досвідченому Валерію Газзаєву, – виграв першу зустріч у цьому турнірі – 2:1 на полі знов-таки голландського «Алкмаара». Проте реальної майстерності європейського гатунку кияни й цього разу не показали. Білоруському БАТЕ, що мінімально здолав у Тирасполі тамтешнього «Шерифа», вдалося піти у відрив при семи балах. А молдавська команда відстає від віце-чемпіона України тільки на одиничку. На мій погляд, «Карпати» проти бувалої в бувальцях «Севільї» діяли більш злагоджено (звісно, це порівняння – заочне) від динамо-машини, але доводиться втретє зітхати – очок у львів'ян у групі «Д» катма. Отже, якщо два наші клуби в підсумку проб'ються до плей-офф, то це буде прорив, наче в архітектурно-монтажній битві за стратегічний об'єкт Євро-2012.

Клейтон ХАВ'ЄР змайстрував гол «ножицями», й «Металіст» обіграв гостей з Генуї

Сторінку підготував Євген КАРЕЛЬСЬКИЙ

АНЕКДОТИ ВІД

Важко розраховувати на дружбу країн, якщо на гербі однієї виделка, а символом іншої є курка.

Лужков оголосив, що, аби дошкулити Медведєву, створив нову партію під назвою «Партія регіонів». Даремно! Його б підтримало набагато більше росіян, якби він назвав

її «Україна – наша!»

Росіянин українцеві – східно:
– А у вас Прем'єр – баба!
– А вона нас грудьми нагодує, коли голод настане!
– М–да! В цьому сенсі нам набагато гірше!

Соціопитування: Скількома пострілами має позбавити себе

життя корумпований чиновник?
Варіанти відповіді (потрібне підкреслити): одним, двома, чергою, нехай шоколадом вдавиться!

Чоловіка Юлії Тимошенко надзвичайно збентежила думка, що обов'язки його дружини буде виконувати Азаров!

ДИВНІ ФАКТИ З ЖИТТЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ПРЕЗИДЕНТІВ

» ПОЛІТИКИ ТЕЖ ЛЮДИ, ОТЖЕ, ВСЕ ЛЮДСЬКЕ, У ТОМУ ЧИСЛІ Й ЧУДАСІЇ, ЇМ НЕ ЧУЖІ.

Джордж Вашингтон обоював їздити верхи. Проте вимагав, аби кінь, на якого йому належало сісти, був ідеально чистий. Вашингтон навіть перевіряв стан зубів у тварини.

Томас Джефферсон самостійно розробив дизайн власного надгробку і написав до нього текст, у якому не вказав, що він був президентом.

Джон Квінсі Адамс часто вдвосвіта купався голяка в річці Потомак.

Ендрю Джексон був затятим дуелянтом. Під час однієї з дуелей він одержав кулю в груди, яку хірурги не змогли видалити. Відтак Джексон все життя провів зі шматком свинцю біля серця.

Мартін Ван Бюрен, після того, як полишив посаду в Білому домі, написав цікаві мемуари, в яких жодного разу не згадав про свою дружину.

Церемонію інавгурації Вільяма Гаррісона проводили в надзвичайно холодний день. Новий президент застудився, незабаром його недуга переросла у пневмонію, від якої він за місяць помер. Це рекордно короткий термін президентського правління.

Джон Тайлер є найбільш багатодітним президентом в історії США. У нього було вісім дітей від першої дружини, і сім – від другої. Його 15 дитина народилася, коли батькові було за сімдесят.

Захарі Тейлор скрізь і завжди жував тютюн. Під час всіх офіційних заходів він тримав у кулаку табакерку.

Джеймс Б'юкенан єдиний президент США, який не був одружений. Він збирався брати шлюб і навіть заручився, проте його наречена розірвала заручини, а незабаром померла.

Президент Аврам Лінкольн завжди носив на голові високий чорний циліндр, усередині якого зберігав листи, фінансові папери, законопроекти і замітки.

Ендрю Джонсон ніколи не вчився у школі. В 17-річному віці його навчила читати майбутня дружина Еліза МакКардел. Цей президент носив виключно костюми, які

кроїв і шив власноруч.

Упродовж усього життя Улісс Грант палив по 20 сигар на день і помер від раку горла.

Президент Джеймс Гарфілд одночасно писав обома руками і був поліглотом. Міг однією рукою виводити старогрецькі фрази, а іншою – латинські. Помер через поріз пальця – під час лікування відбулося зараження крові.

Вільям Тафт важив понад 136 кілограмів. У Білому домі для нього була встановлена спеціальна ванна збільшених розмірів.

У гардеробі Честера Артура було близько 100 пар брюк.

Герберт Клівленд переніс секретну хірургічну операцію, під час якої йому видалили частину щелепи, уражену раком.

Бенджамін Гаррісон ненавидів електричне світло і вимагав, щоб під час його перебування в Білому домі лампочки вимикали, а запалювали свічки.

Під час полювання президент Теодор Рузвельт відмовився вбити ведмедицю з ведмежам. Після цього з'явилася нова іграшка – плюшеві малюки, яких стали називати «ведмежата-тедді» («Тедді» – зменшено-ласкава форма імені «Теодор»).

Уоррен Гардінг принаймні двічі на тиждень грав у покер. Одного разу він навіть програв китайський порцеляновий сервіз, що належав Білому дому. Його радників

прозвали «Покер-кабінет», оскільки вони були його основними партнерами під час гри.

У Кальвіна Куліджа був хворий шлунок. Для лікування і профілактики він спав по 10-11 годин вночі, а також відпочивав удень. У Білому домі при ньому жили два ручні еноти.

Герберт Гувер написав та опублікував більш як 16 книг. Одна з них мала назву «Рибалка для веселості і очищення душі».

Франклін Рузвельт мав родинні зв'язки з 11 своїми попередниками у Білому домі.

Воєначальник і президент Дуайт Ейзенхауер був майстром кулінарії. Він навіть вигадав рецепт овочевого супу, до складу якого входили стебла настурації.

У Гаррі Трумена була ручна коза, яка паслася на галявині перед Білим домом.

Джон Кеннеді був першим в історії США бойскаутом, який став президентом.

Ліндон Джонсон обоював робити подарунки своїм співробітникам і відвідувачам. Його улюбленим презентом були електричні зубні щітки. Автор біографії Джонсона протягом десяти років отримав від свого героя 12 щіток.

Джеральду Форду в 12-літньому віці батьки повідомили, що всиновили його.

Джаміні Картер став першим президентом США, котрий опублікував історичний роман («Осине гніздо»). Щоправда він написав його вже після президентства.

Рональд Рейган став відомий завдяки тому, що подолав «20-літнє прокляття» Білого дому. Згідно з ним кожен президент, якого обрали у рік, що закінчується на нуль, помирав або гинув до завершення президентського терміну.

Джордж Буш-старший відрізнявся тим, що обоював мексиканську і китайську кухню та ніколи не їв броколі.

Біл Клінтон наказав створити персональний інтернет-сайт свого кота Сокса.

Джордж Буш-молодший і його дружина Лора одружилися за три місяці після знайомства.

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 1 до 7 листопада)

Овен (21.03–20.04) – варто дещо стримати професійні амбіції та діяти більш обачно. Не провокуйте конфлікти, адже це може зашкодити Вашій репутації. Знайдіть час для відпочинку та зустрічі з близькими. Сприятливий день – середа, несприятливий – вівторок.

Телець (21.04–20.05) – у професійній сфері знадобиться неабияка активність. Чим жвавіше реагуватимете на події, тим кращий буде результат. Ви легко завершите давно намічені справи. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.

Близнюки (21.05–21.06) – продуктивний час для важливих завдань та ділових зустрічей. Подумайте про розширення сфери діяльності. Використовуйте свої можливості, щоб отримати нові перспективи. Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.

Рак (22.06–22.07) – при здійсненні планів і задумів розраховуйте на власні сили. Не дозволяйте втягувати себе в інтриги та змови. Переживаннями краще ділитись лише з тими, у відданості кого Ви не маєте сумнівів. Сприятливі дні – вівторок, несприятливий – п'ятниця.

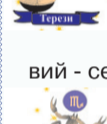
Лев (23.07–23.08) – успіх у справах гарантований, якщо діятимете перевіреними методами. Ваш авторитет буде беззаперечний, якщо старанно працюватимете. У вихідні не сидіть вдома, шукайте нових вражень на природі. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.

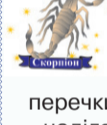
Діва (24.08–23.09) – не бійтесь демонструвати нетрадиційні погляди на речі. Це не матиме жодних негативних наслідків. Навпаки, з Вами будуть охоче спілкуватись. Спробуйте реалізувати все намічене. Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.

Терези (24.09–23.10) – не допускайте емоційних зривів. Уникайте зустрічей з керівництвом: через Вашу нестриманість може спалахнути конфлікт. Навіть якщо Ви не задоволені перебігом подій, не гарячкуйте. Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.

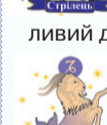
Скорпіон (24.10–22.11) – заради мети доведеться пожертвувати вільним часом. Проте все, що Ви робите, завершиться успішно. У бізнесових справах будьте максимально відкритими, а в разі виникнення суперечки – зберігайте нейтралітет. Сприятливий день – неділя, несприятливий – понеділок.

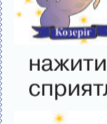
Стрілець (23.11–21.12) – можуть виникнути проблеми, залагодити які вдасться лише завдяки особистим зв'язкам та вірним друзям. На вихідних займіться облаштуванням оселі, приготуйтеся до холодів. Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.

Козеріг (22.12–20.01) – не відмовляйтесь від несподіваних відряджень – вони принесуть не лише гроші, а й розширять коло знайомств. Будьте обережні зі словами, щоб нікого не скривдити та не нажити собі ворога. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – неділя.

Водолій (21.01–20.02) – відкладіть особисті справи та пориньте у роботу. Впорядкуйте емоції. Ваша допомога може знадобитись близьким, підтримайте їх. Відволіктись від турбот допоможуть друзі. Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.

Риби (21.02–20.03) – життєва активність зростає. Зважена оцінка ситуації допоможе у стосунках і справах. Ви починаєте завойовувати лідерські позиції, тож невдовзі зможете насолодитись результатами своєї діяльності. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор Валерій СТЕПАНЮК
В.о. головного редактора Ірина КЛІЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Замовлення 06155

Наша адреса: 01004, Київ, вул. Пушкінська, 21-а.

Телефони редакції:
Тел./факс: 235-01-04, тел. 234-12-61
Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gpu.com.ua

ГАЗЕТУ ЗАРЕЄСТРОВАНО 25.11.1994 Р. СВДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ: СЕРІЯ КВ № 462.

4 820114 730015

УВАГА!

ПЕРЕДПЛАТА

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домівки, пропонуємо передплату на наступний рік.

на 1 місяць	12 грн.04 коп.
на 3 місяці	36 грн. 12 коп.
на 6 місяців	72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953